

Nr 4.

Av herr **Strand m. fl.**, angående ändring av 10 § förordningen om statlig inkomstskatt i vad avser sparbankernas säkerhetskassa.

Vid fastställandet år 1947 av beskattningsnormerna för juridiska personer hänfördes sparbankerna till den grupp av ekonomiska föreningar m. fl., för vilka skatteprocenten bestämdes till 32 % (KF om statlig inkomstskatt, 10 §, 2 mom. b). Däremot har sparbankernas säkerhetskassa hänförs till gruppen svenska aktiebolag m. fl. (2 mom. a) med en skatteprocent av 40 %.

Säkerhetskassan har inrättats jämlikt lag den 15 juni 1934 (nr 300). Genom kungörelse den 2 november 1934 (nr 515) har Kungl. Maj:t utfärdat tillämpningsföreskrifter till lagen. I 1 § nämnda lag stadgas, att för sparbankerna i riket skall finnas en gemensam fond (sparbankernas säkerhetskassa) med uppgift att i enlighet med de i lagen givna bestämmelserna trygga sparbankernas verksamhet och insättarnas rätt. Så länge kassans behållning icke uppgick till 10 miljoner kronor, skulle sparbankerna varje år till kassan erlægga ett på visst sätt beräknat belopp. Sedan numera nämnda belopp av 10 miljoner kronor uppnåts, skall kassan växa med den behållna avkastningen, och först när fonden uppnår beloppet 20 miljoner kronor skall av den behållna avkastningen hälften årligen utdelas till sparbankerna i proportion till deras sammanlagda inbetalningar. Skulle fonden växa till ett belopp, motsvarande en procent av sparbankernas förvaltade medel (d. v. s. för närvarande ett belopp av cirka 70 miljoner kronor), skall hela avkastningen efter samma grund utdelas. I övrigt äge sparbank, så länge kassan består, ej göra gällande någon rätt till kassans tillgångar.

Kassans styrelse — vars ordförande utses av Kungl. Maj:t och i vars överläggningar sparbanksinspektören äger deltaga — må jämlikt 6 § (ändrad SFS 1940: 129), efter prövning i varje särskilt fall och på villkor som styrelsen äger bestämma, med anlitande av kassans medel lämna dels bistånd åt sparbank, vars fonder i följd av inträffade förluster nedgått under det i förhållande till sparbankens inlåning enligt gällande lag erforderliga beloppet, ävensom åt sparbank, som eljest på grund av inträffade eller väntade förluster råkat i eller kan befaras råka i svårigheter, dels ock, i den utsträckning så finnes skäligt, gottgörelse åt insättare i sparbank, som trätt i likvidation eller försatts i konkurs.

Säkerhetskassan är sålunda en med sparbankernas medel bildad fond, och syftet med fonden är i princip detsamma som normalt fylles med spar-

bankernas överskottsmedel genom avsättning till reservfonderna. Det synes vid sådant förhållande riktigt, att säkerhetskassan icke beskattas hårdare än sparbankerna själva. Vid frågans behandling år 1947, då sparbankerna hänfördes till samma kategori som de ekonomiska föreningarna först efter därom under debatten i kamrarna framställda yrkanden, torde det ha berott på ett rent förbiseende, att säkerhetskassan icke kom att hänföras till samma grupp av juridiska personer.

Under återopande av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta om sådan ändring i förordningen om statlig inkomstskatt, att sparbankernas säkerhetskassa utgår ur 10 § 2 mom. a) och införes i samma mom. under b).

Stockholm i januari 1948.

Axel Strand.

Olof Löthner.

Hj. Weiland.

Rud. Anderberg.

Ivar Persson.
